

EU-dom kan hota projekt vid vatten

WESERDOMEN EU-domstolen har klargjort att EU:s mål för vattenkvalitet ska tillämpas i varje enskilt fall. Det innebär att en verksamhet eller en åtgärd inte får tillåtas om den innebär att en enda kvalitetsparameter kan försämrats, skriver flera debattörer.

Rent vatten är livsviktigt. Självklart ska vi ha en miljölagstiftning som ser till att vi påverkar kvaliteten i våra vatten så lite som möjligt. Det är däremot inte realistiskt att ha miljöregler som inte tar hänsyn till att all mänsklig verksamhet i någon mån påverkar sin omgivning.

I praktiken har just det, i kombination med de svenska bestämmelserna, blivit följden av EU-domstolens Weserdom. Det kommer att få dramatiska konsekvenser för samhällsutvecklingen om inte regering och riksdag snabbt anpassar de svenska reglerna.

SVD NÄRINGSLIV DEBATT

SvD Debatt, debatt@svd.se, Telefon 08-13 51 49

Redaktör Carina Stenstam, Bitr redaktör Carl-Johan Bilkenroth

Webb: svd.se/naringsliv/debatt, Twitter: twitter.com/SvDDebatt

Facebook: SvD Debatt

Det är inte helt enkelt att förklara varför det har blivit så här. I grunden handlar det om att Sverige implementerat ett EU-direktiv (Ramdirektivet för vatten, år 2000) så att kraven på god vattenkvalitet ska uppfyllas genom myndighetsplanering.

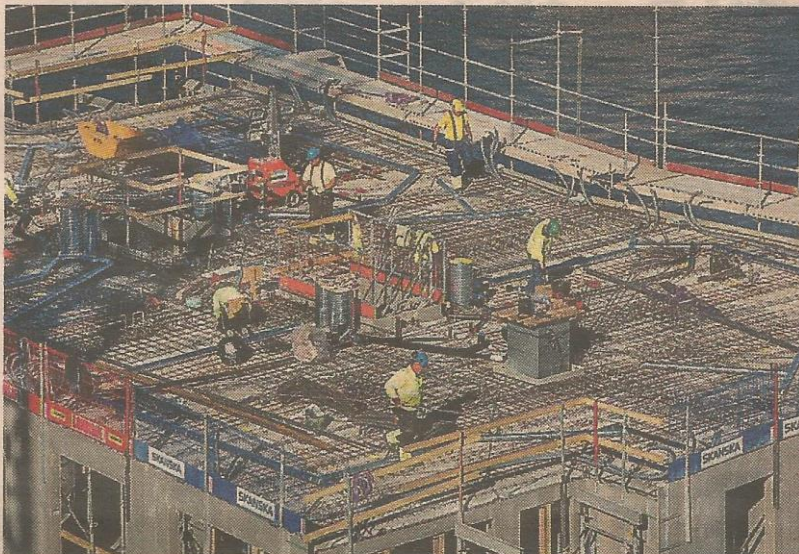
Tyskland införde reglerna på liknande sätt som Sverige. Det tyska systemet underkändes förra året av EU-domstolen (Weserdomen). EU-domstolen klargjorde då att EU:s mål för vattenkvalitet ska tillämpas i varje enskilt fall. Det innebär att en verksamhet eller en åtgärd inte får tillåtas om den innebär en försämring av statusen i en sjö eller i ett vattendrag. Förbudet gäller även om verksamheten sammantaget innebär en förbättring av vattenkvaliteten.

Det räcker nämligen med att en enda kvalitetsparameter kan försämrats för att verksamheten inte ska kunna tillåtas. Det kan gälla en kommun som behöver bygga bostäder, men lika gärna röra järnvägsbyggen, utbyggnad av kommunal vattenrening, effektivisering av vattenkraftverk, utveckling av lantbruk eller investeringar i industrianläggningar. Även om verksamheterna bedrivs med bästa möjliga teknik och med mycket begränsad miljöpåverkan innebär EU:s ramdirektiv, på det sätt det har införts i Sverige, att verksamheten inte tillåts.

Domen kommer att få dramatiska konsekvenser i Sverige, uppger Gabriel Michanek, professor i miljörett vid Uppsala universitet, i tidskriften Hav & Vatten den 23 maj.

I ramdirektivet för vatten finns dock en möjlighet för EU:s medlemsstater att i enskilda fall besluta om att viss påverkan kan tillåtas. De här reglerna har i Sverige knutits till myndigheternas förvaltning och till beslut om Åtgärdsprogram för vatten som tas vart sjätte år. Problemet för våra svenska verksamheter är att dessa bestämmelser inte har införts med koppling till processen för tillståndsprövning och planläggning av verksamheter som kan påverka vattenkvaliteten.

För att inte Weserdomen ska få orimliga konsekvenser måste de svenska reglerna justeras. I samband med tillståndsprövning och planläggning av olika utvecklingsprojekt i samhället måste det gå att göra en avvägning av vad som är rimliga krav på vattenkvalitet i förhållande till samhällsutvecklingen. Om dessa lagändringar inte görs kommer vi tvingas säga nej till all utveckling som på något sätt kan ha en negativ påverkan på vatten.

I samband med tillståndsprövning och planläggning av olika projekt måste det gå att göra en avvägning av vad som är rimliga krav på vattenkvalitet i förhållande till samhällsutvecklingen, skriver författarna. FOTO: LARS PEHRSON

Det är inte realistiskt att ställa upp mål för miljöarbetet som inte beaktar mänsklig verksamhet. Regler om miljökvalitet och tillståndsprövning måste synkroniseras till ett enhetligt system så att både domstolar och tillsynsmyndigheter kan ställa krav som är rimliga och realistiska. Självklart ska vi fortsätta arbetet med att höja kvaliteten i våra vatten.

”

Det är inte realistiskt att ställa upp mål för miljöarbetet som inte beaktar mänsklig verksamhet.

Men grunden för det måste vara ett fungerande regelverk. Nu vilar ett tungt ansvar på regering och riksdag att så snabbt möjligt anpassa de svenska reglerna.

KERSTIN BRINNEN, branschjurist, SveMin
SOPHIE CARLER, senior advisor, Jernkontoret
MARKUS HOFFMAN, expert vattenfrågor, LRF
ULRIK JOHANSSON, bolagsjurist, Stora Enso
LARS-ÅKE LINDAHL, ansvarig yttre miljö

och EU-samordning, SveMin

MIKAEL MÖLLER, näringspolitisk chef,
 Ikem – Innovations- och Kemiindustrierna

LENNART SANDEBJER, miljöjurist,
 Energiföretagen Sverige

NICKLAS SKÅR, jurist, Svenskt Näringsliv

PETER SÖRNGÅRD, miljöexpert, Svenskt Vatten

CHRISTINA WIKLUND, miljödirektör, Skogsindustrierna

**Diskutera
 artikeln på
 SvD Debatt
 på Facebook**

**Vill du
 veta när**

nya artiklar
 läggs ut på
svd.se/debatt
 under dagen?
 Följ oss på
 Facebook så
 hittar du våra
 debattartiklar
 i ditt flöde. Här
 kan du också
 kommentera
 och diskutera
 aktuell debatt.
 Vår sida på
 Facebook
 heter:

SvD Debatt